

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

K Ö Z L Ö N Y E.

Kiadó :

Az Országos Erdészeti-Egyesület.

Szerkesztő :

Bedő Albert.

Megjelenik minden hónapban.

Harminczegyedik évfolyam. I. füzet.

1892. január hó.

Előfizetési díj egy évre 8 frt. Az Országos Erdészeti Egyesület azon alapító tagjai, kik legalább 150 frt alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is a 8 frt évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Oly alapító tagok, kik 150 frtnál kevesebbet alapítottak, 3 frt kedvezményi árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Budapestben, Lipótváros, Alkotmány utca, 10. szám. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.

Gróf Tisza Lajos elnöki beszéde az Országos erdészeti egyesület 1891. évi közgyűlésén.

Tisztelt közgyűlés! Éppen egy negyed százada annak, hogy 1866-ban, december havában, az országos gazdasági egyesület szíveségéből átengedett teremben, mint vendég, országos erdészeti egyesületünk a magyar erdészet néhány uttörőjének fáradozása folytán jelen szervezetében megalakult Budapest, illetőleg akkoron Pest székhellyel és örökébe lépett az addig Pozsonyban tengődött és minthogy nem hazafias alapra fektetett, tehát nem életképes, feloszlóban lévő erdészeti egyesületnek.

Ha emlékünken felidézzük egyesületünknek e 25 éven keresztül kifejtett tevékenységét, szellemi és anyagi téren, valamint humanistikus irányban fokról-fokra való fejlődését, úgy hiszem, hogy szerénytelenség és öntulbecsülés nélkül jubilálhatunk saját jól megrakott fészünkben.

Az egyesület jelenlegi szellemi és anyagi helyzetének világos képét nyújtandja a felolvasandó titkári jelentés, mely egyuttal az egyesület kebelében a mult közgyűlés óta történetekről számot ad.

Mint emlékezni méltóztatnak, a mult évi közgyűlésünkön Tátrafüreden hozott határozatok értelmében ez évi közgyűlésünket tulajdonképen Brassó sz. kir. város tanácsának szives meghívása folytán, azon város vendégszerető falai között kellett volna, a városi erdők meg szemlélésével kapcsolatba hozva, megtartani.

Az igazgató-választmány örömmel tett volna eleget a közgyűlés erre vonatkozó határozatának, mert egyesületünknek tudvalevőleg csak egyszer volt alkalma eddig az erdélyi részekben tartani közgyűlést s ekkor nem azt a részt kereste fel az országnak, melyen Brassó város erdőségei fekszenek.

Midőn azonban a gyűlés megtartásának előkészítésére és a gyűlés határnapjának meghatározására került a sor, az egyesület hatáskörén kívül fekvő, a körülmények előidézte oly nehézségek merültek fel, melyek kérdésessé tették azt, hogy ha az ily erdészeti kirándulásokra és tanulmány utakra legalkalmasabb, mondhatni egyedül alkalmas időre, szeptember hó valamelyik napjára tüzetett volna ki a közgyűlés, egyesületünknek buzgó tagjai közül többen nem lettek volna-e akadályozva a megjelenetésben, holott nézetem szerint suly fektetendő arra, hogy éppen a vidéken tartott közgyűlések a tagoknak mentől nagyobb részvételével tartassanak meg.

Az igazgató-választmány tehát kénytelen volt, sajnálattal bár, lemondani arról, hogy a közgyűlés ez évben Brassó városában tartassék meg, s czélszerűbbnek tartotta azt a mai napra ide hívni össze.

Brassó város hazafias közönsége egyébiránt, midőn indokolt elmaradásunkat sajnálattal tudomásul vette, értesített, hogy meghívását a jövőre fenntartja és vendégszeretét az 1893. évre ismét felajánlja, a mit egyelőre kérek szives tudomásul venni.

Megkivánom még röviden említeni, hogy az igazgató választmány kötelességének tartotta a lefolyt évben is a magyar erdészetet és az annak kezelésére vonatkozó intézményeket netalán érintő törvényhozási tevékenységet figyelemmel kísérni és a mennyiben ezt az erdészet érdekében szükségesnek tartotta, a maga részéről illetékes helyen a szükséges lépéseket megtenni.

Igy a vármegyei közigazgatás rendezésére vonatkozó törvényjavaslat beadatván a képviselőházhoz, miután az az erdőtörvénynek több rendbeli intézkedéseivel kapcsolatban álló és azokat érintő intézkedéseket tartalmaz, az igazgató-választmány a törvényjavaslatnak ezekre vonatkozó szakaszait beható tárgyalás alá vette és azon módosításokat, melyeket az erdészet érdekében szükségeseknek vélt, indokolt felterjesztésben a kormány illetékes tagjainak figyelmébe ajánlotta és azok a törvényjavaslatnak a képviselőház bizottságaiban történt tárgyalása folyamán tényleg méltányoltattak is.

De nem mulasztotta el az igazgató-választmány figyelmét kiterjeszteni arra is, hogy az állami erdészeti személyzet helyzete, — a mint ezt az állam pénzügyi viszonyai megengedik, a többi állami tisztviselők anyagi helyzetének megfelelőleg, — javíttassék; mert ugy van meggyőződve az igazgató-választmány, hogy az ugy a magyar erdészetnek általában, mint magának az államnak, mint nagy erdőterületek tulajdonosának egyenes érdeke, hogy a tehetségesebb elem az erdészeti pályától el ne idegeníttessék az által, hogy

más szolgálati ágak nagyobb előmenetelt és előnyöket nyujtanak az életpályát választóknak.

Én részemről nem teszek le azon reményről, hogy habár a legközelebbi időben az államnak első helyen azon tisztviselőire kell gondoskodását kiterjeszteni, kiknek helyzete még sürgősebben szükségessé teszi azt, el fog jönni annak az ideje, hogy az erdészeti személyzet szolgálati viszonyai is megfelelőbben rendeztessenek.

Áttérve most már az egyesület pénzügyi helyzetére, megemlítendőnek tartom, hogy azon mintegy 57.000 frtot képviselő különféle alapítványi tőkékből, melyeket a székház építése alkalmával felhasználtunk, ez év végével — törzsvagyonunknak ez évbeli 9000 frtra tehető gyarapodását is természetesen e célra fordítván — 27—28000 forint lesz refundálva.

E tekintetben ma már előbbre lehetnénk, ha a tagsági illetékek mindenki részéről pontosan befizettettek volna, ez irányban azonban, sajnos, az utóbbi időben szokatlan visszamaradás mutatkozott, úgy, hogy az igazgató-választmánynak az egyesület érdekében ma már erélyesebb, általa lehetőleg mellőztetni óhajtott intézkedésekhez is kellett nyulni.

Reménylem és akarom hinni, hogy ez különben csak muló jelenség, mert örömmel és elismeréssel kell konstatálnom azt, hogy általában a mióta szerencsém van ezen egyesület élén állani, az egyesület tagjai nemcsak az összetartásban és az egyesület erkölcsi támogatásában, de egész a legutóbbi időkig anyagi kötelezettségeik áldozatkész teljesítésében is mindenkoron kitűntek.

És éppen az egyesület tagjainak itt felsorolt jeles tulajdonságainak, buzgóságának és áldozatkészségének eredménye az, hogy azon gyenge csemete, melyet 25 évvel ezelőtt egy-két buzgó tag elültetett, 25 év alatt oly életerős

tölgygyé fejlődött, és csak ha a tagokban ezen tulajdonságok továbbra is megmaradnak és érvényesítik magukat, — lehetünk megnyugodva az iránt, hogy a jövő nemzedék e folyton fejlődő fának terebélyes ágai alatt megpihenve, elismeréssel emlékezik meg rólunk, kik azt ültettük, ápoltuk és felneveltük.

Azon erős meggyőződésben, hogy ez így lesz, van szerencsém az Országos Erdészeti egyesület 1891-ik évi rendes közgyűlését ezennel megnyitni.

Észszerü dolog-e erdőt telepíteni?

Irta: K i t t l e r A d o l f, főerdész.

Mindannyiszor felmerül ez a kérdés, valahányszor arról van szó, hogy a mezőgazdaságra már nem alkalmas földterületek más módon hasznosittassanak. A mezőgazda hosszabb megfontolás nélkül legelőnek szánja az ilyen területeket abban a gondolatban, hogy úgy hasznosíthatja egyedül a legjobban.

Több ilyen terület közül főképp kettő volna hazánkban uralkodónak mondható.

1. A homoktalajok és a kőgörgeteges területek és
2. a lápok és mocsarak.

Az elsők közt ismét majd olyanok fordulnak elő, és nem is ritkán, melyek már egészen kopárak s minden tenyészetet nélkülöznek, majd olyanok, melyeknek sekély talajrétegén az esős időszak alatt már némi növényzet is képes magát fenntartani. Az ilyen és az ehez hasonló földek szolgáltatják legtöbb vidéken a tartamosan használt legelőt. Az pedig világos és természetes, hogy a folytonos legeltetés következtében a terméketlen részletek növekednek és mindig rosszabbakká lesznek.